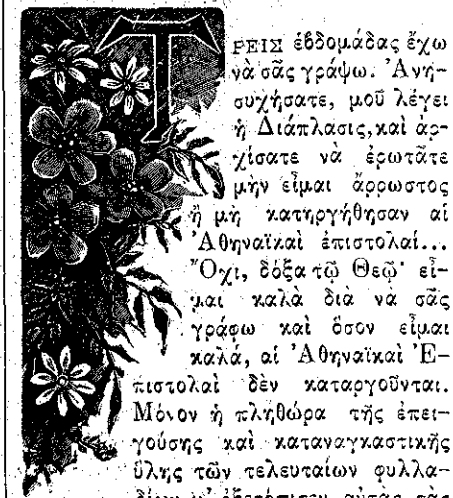

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ

*Αγαπητοί μου,

ΤΡΕΙΣ εβδομάδας έχω να σας γράψω. 'Ανησυχήσατε, μου λέγει ή Διάπλασις, και αρχίσατε να ερωτάτε μήν είμαι άρρωστος ή μή καθηργήθησαν αί 'Αθηναϊκai επιστολαί...

'Οχι, δόξα τῷ Θεῷ εΙμαι καλά δια να σας γράσω και όσον είμαι καλά, αί 'Αθηναϊκαί 'Επιστολαί δέν καταροφούνται. Μόνον ή πληθώρα της επειγούσης και καταναγκαστικής ύλης τών τελευταίων φυλαδίων μ' έξετάπισεν αύτας τας τρεις εβδομάδας.

Σεις τί κάμνετε; πώς περνάτε; Βλέπω ότι τώρα ανανεώνετε ολοκρόθυμα την συνδρομήν σας, δια να εξακολουθήσι και το ερχόμενον ή φίλια σας με την Διάπλasiν — και ή ιδική μας. Είνε ή εποχή. Καί το πρώτιστον καθήκον του καλού συνδρομητού — κάθε χρόνον σας το λέγει ή Διάπλασις, — είναι ή εγκαιρος ανανέωσις της συνδρομής του.

Ναι, αλλά ξεσπαθώνετε και λιγάκι; Δι' αυτό δέν έχω ακόμη πληροφορίας και θα ήθελα πολύ να μάθω, ότι συλλογίζεσθε και αυτό το καθήκον, το όποιον δέν είνε ολιγώτερον σπουδαίον. Συλλογισθήτε. Το καλόν που λαμβάνει κανείς δέν χρεωσται τώνοντι να το μεταδίδη και είς τους άλλους; Σεις γνωρίζετε την Διάπλasiν και είσθε μαζί της εύτυχείς. Δέν πρέπει να την γνωρίσετε και είς άλλους δ' α να τους κάμετε εύτυχείς και αυτούς;

Κυτάξτε ποσα παιδιά και κορίτσια γύρω σας άγνωστών και αύτην την ύπαρξιν του περιοδικου μας, του μόνο του όποιον είνε κατάλληλον δια την ηλικίαν των. Δέν εύτυχε να γνωρίσουν την Διάπλasiν αυτά τα παιδιά και, ή δέν διαβάζουν τίποτε εκτός των βιβλίων του σχολείου, ή παίρνουν εφημερίδας και περιοδικά που είνε δια μεγάλους. Μανθάνουν κ' έτσι, αλλά δέν παιδαγωγούνται. Διασκεδάσουν ίσως κ' έτσι, αλλά δέν ωφελούνται. 'Απεναντίας μάλιστα βλάπτονται. Καί βλάπτονται πολύ. Διότι δέν ύπάρχει χειρότερον πράγμα δι' ένα παιδί, παρά να διαβάξη διασκεδαστικά βιβλία και περιοδικά που δέν είνε

νοι την 'Απεργατίδα, την βασίλισσάν των. Καί όμως οι ίαρείς λέγουν ότι χρειάζεται το αίμά μου δια να εξαγνισθή άμάρτημα, το όποιον έγω δέν διέπραξα.

Ο Περσεύς ήρχισε να γελά. — Θαλάσσιον τέρας! είπε. 'Αλλ' έγω είδα πολύ χειρότερα απ' αυτό. Καί δια να σε σώσω, θάντιμετώπιζα και αυτούς τους 'Αθανάτους.

Βλέπουσα τον ήρωα με το ξίφος είς την χείρα, τόσον υπερήφανον και γενναίον, ή 'Ανδρομέδα ήρχισε να ελπίζει. 'Αλλα καιάλιν προσεπάθησε να τον άποτρέψη. — Διατί να ριψοκινδυνεύσης και τ' σως ναποθάνης, τῷ είπεν.

— Αν άποθάνω έγω, σώζω όλόκληρον λαόν και θάνατός μου είναι χρήσιμος και ωραίος, αλλά σύ, ό όποιος είσαι, ή καλλίτερος απ' όλους τους ανθρώπους, δέν πρέπει ναποθάνης προς χάριν μου.

— Ποτέ! άνέκραξεν ό Περσεύς. Οι θεαί του 'Ολύμπου, οι προστάται μου, αγαπούν τους ήρωας και τους βοηθοῦν είς τους εύγενείς των άλλους. 'Οδηγηθείς από αυτούς, εφόρευσα την ωραιαν και φοβεράν Γοργόνα και υπό την αιγίδα των θα φονεύσω επίσης αυτό το τέρας. Η κεφαλή της Μεδούσης θα μου χρησιμεύση, αλλά να κλείσης τά μάτια σου όταν θα σε άφτισω, δια να μήν άπολιθώθης.

Η δυστυχής βασιλόπαις δέν ήξευρε πλέον τί ναπαντήση. 'Εξαφνα ήγειρε τους οφθαλμούς κ' έδειξε δια του δακτύλου την θάλασσαν, φωνάζουσα:

— Νά το! έρχεται! με την άνατολήν του ήλιου, καθώς μου έχουν προειπή. Καί τώρα πρέπει ναποθάνω. Φύγε! φύγε! Δέν είνε φοβερόν να ιδής το θηρίον να με κατασπαράξη;

Και προσεπάθησε να τον άποθήση, δια να παραδοθή μόνη είς το τέρας. — 'Αλλ' ό Περσεύς με σταθερότητα της είπε:

φος του, έκοψε τας χαλκίνας αλύσεις ως να ήσαν σχοινία καννάβινα.

— Τώρα πλέον, είπεν, άνήκεις είς έμε και όχι είς τους θεούς της θαλάσσης. Είπε μου όμως, βασίλοπούλα, ποιά εί-

σαι και πώς εύρίσκεισαι είς αύτην την κατάστασιν;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ΄

'Η ιστορία της 'Ανδρομέδας

Κλαιουσα εκείνη τῷ άπεκρίθη: — 'Είμαι κόρη του Κηρέως, βασιλέως της 'Ιοπης.

Η μητέρα μου είναι ή εξακουστή Κασσιόπεια με την θαυραστική κόμην και έγω ονομάζομαι 'Ανδρομέδα.

Κ' αφαιρέσας το κράνος, παρουσίασθη εξαφνα ένώπιον της άλυσοδέτου. 'Εκείνη εξέβαλε κραυγήν τρόμου και προσεπάθησε να κρούση το πρόσωπιν είς τά μαλλιά της, αφού δέν είχεν έλευθερας τας χείρας. 'Αλλ' ό Περσεύς την κλητύγασε:

— Μη φοβήσθαι, ωραία βασίλοπούλα, της είπε, κ' έγω θα σ' έλευθερώσω. Προσεπάθησε να θραύση τας αλύσεις, αλλά δέν το κατώρθωσε. 'Εν τῷ μεταξύ ή κόρη εφώνασε: — Μη! μη μ' έγγίγης! είμαι άριερωμένη είς τους θεούς της θαλάσσης, θα σε θανατώσουν αν τολμήσης να μ' έλευθερώσης.

«Νά το! έρχεται!..» (Σελ. 407, στ. β').

χρους λευκούς των αρρούς. Οι βραχιόνες της ήσαν δεμένοι άνωθεν της κεφαλής της με αλύσεις χαλκίνας, προσηλωμένας είς τον βράχον. Η κεφαλή της έπιπτεν επί του στήθους της, βεβαρυμένη από την άπνίαν, την κόυρασιν και την θλίψιν. 'Από καιρού είς καιρόν έσήκωνε τά μάτια κ' εστέναζε κραζούσα την μητέρα της, χωρίς ναντιλαμβάνεται την παρουσίαν του Περσεύς, διότι ή ήρως εφορούσε το μαγικόν του κράνος.

Πλήρης οίκτου και άγανακτήσεως, ή Περσεύς έπλησίασεν ακόμη δια να ιδή καλλίτερα την νεανίδα. Το πρόσωπιν της ήτο πλέον μελαγχροίνον από το ιδικόν του, σχεδόν μελάψον, και τά μαλλιά της όλόκλαυρα έκλιναν προς το κυανόν ως τά πτερά του κόρακος. «Ποτέ, είπε καθ' έαυτον ή Περσεύς, είς καμμίαν από τας νήσους μας, δέν είδα παρθένον τόσον ωραιάν. Βεβαίως θα είναι κόρη κανένος βασιλέως. Ούτω λοιπόν μεταχειρίζονται οι βάββαροι τας βασιλοπούλας; Και είνε τόσον ωραία, ώστε δέν πιστεύω να διέπραξε κανεν σφάλμα. 'Ας της μιλήσω».

Κ' αφαιρέσας το κράνος, παρουσίασθη εξαφνα ένώπιον της άλυσοδέτου.

Εκείνη εξέβαλε κραυγήν τρόμου και προσεπάθησε να κρούση το πρόσωπιν είς τά μαλλιά της, αφού δέν είχεν έλευθερας τας χείρας. 'Αλλ' ό Περσεύς την κλητύγασε:

— Μη φοβήσθαι, ωραία βασίλοπούλα, της είπε, κ' έγω θα σ' έλευθερώσω.

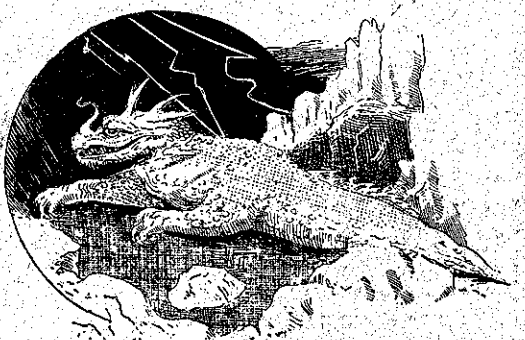
Προσεπάθησε να θραύση τας αλύσεις, αλλά δέν το κατώρθωσε. 'Εν τῷ μεταξύ ή κόρη εφώνασε:

— Μη! μη μ' έγγίγης! είμαι άριερωμένη είς τους θεούς της θαλάσσης, θα σε θανατώσουν αν τολμήσης να μ' έλευθερώσης.

— 'Ας έλθουν λοιπόν! είπεν ή Περσεύς και σύρας το άδαμάντινον ξί-

«Θά είναι το άγαλμα κανενος θαλασσιου θεου, έσυλλογισθη ός πλησιάσω να ιδῶ τί θεός έλατρεύουν οι βάββαροι αυτοί».

θεις είς τον άέρα ως αετός, διότι είχαν ανακτήσει τας δυνάμεις του, επέταξεν όλην την νύκτα άνωθεν του όρους και την αύγήν είδεν έκτεινομένην υπό τους πόδας του, την πλυάνθρωπον Αίγυπτον και τον σπιθηρίζοντα ποταμόν Νείλον.

Όταν τον είδαν οι Αίγύπτιοι κατελήθησαν υπό θαυμασμού, αφήκαν τας εργασίας των και ήσαν έτοιμοι να τον λατρεύσουν ως Θεόν. 'Αλλ' ή Περσεύς τούς είπε: «Δέν είμαι εκ των Θεών άλλ' απλάς εκ των Ελλήνων 'Ερώων. Είς την έρημον εφόρευσα την Γοργόνα και φέρω την κεφαλήν της. Δώσατέ μου όλίγην τρεφήν δια να ήμπορέσω να εξακολουθήσω το ταξείδι μου και να επιστρέψω εκει όπου με περιμένουν».

Τῷ έδωσαν φαγητά, καρπούς και οίνον, αλλά δέν άνωσούσαν να τον άφίσουν να φύγη. Τότε ή Περσεύς εκάλυθη με το σκοτεινόν κράνος κ' εξηφανίσθη από τους οφθαλμούς των.

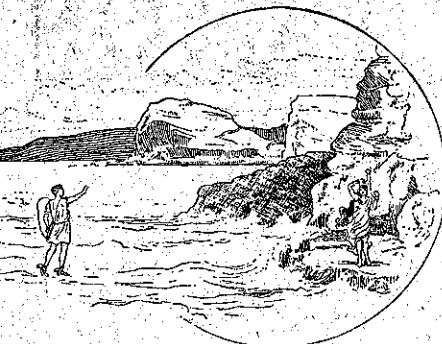
Ούτως εζηκολούθησε την πτήσιν του, πάντοτε προς 'Ανατολάς, κατά μήκος της 'Ερυθρας Θαλάσσης μέχρι της ακτής της Παλαιστινης όπου κατοικουν οι Αιθιοπες. 'Επετρύψεν όλονεν άνωθεν λέφων και χιλιάδων' άλλ' αί μιν κοιλάδες ήσαν πλημμυρισμένα από νερά, οι δε λόφοι, μαύροι και άδειοί, εφάνοντο κατεστραμμένοι δια πυρός. Το εδάφος άνυψούτο ως δια της επανεργείας έσωτερικής δυνάμεως και ήτο τούτο δείγμα της ερχής του θεου Πόσειδω- νος.

Ό Περσεύς δέν ετόλμησε να προχωρήσει είς την ξηράν. Πικρῆτο να πετακάτα μήκος της όχθης, άνωθεν της θαλάσσης, υπό ούρανόν σκιαζόμενον ήμέραν και νύκτα από καπνόν και καταυγάζομενον από λάμψεις πυρκαϊάς.

Την αύγήν, κυτάζων προς το μέρος της βραχώδους παραλίας, διέκρινεν εκει κάπου, κάτωθεν πελωρίου μαύρου βράχου, λουσμένον είς την θάλασσαν, μίαν μορφήν λευκήν.

«Θά είναι το άγαλμα κανενος θαλασσιου θεου, έσυλλογισθη ός πλησιάσω να ιδῶ τί θεός έλατρεύουν οι βάββαροι αυτοί».

Πλησίασας όμως είδεν ότι άντιάγαλματος, ήτο μία κόρη, της οποίας διέκρινε τά μαλλιά κυματίζοντα είς τον άερον. Όταν έπλησίασε περισσότερον, την είδε φρισσουσαν κάθε φοράν που την εσκέπαζαν τά κύματα με τους φυ-

θανάτων, αφεύκτως ή Περσεύς θα έχανετο είς την 'Ερημον' τον έσώσεν όμως ή θεία του καταγωγή.

Μίαν ήμέραν επεκάλεσθη την 'Αθηναϊαν λέγων: «'Εάν με ακούσης, εύγενής και σοφή θεά, θα με άφίσης ναποθάνω εδώ από την δίψαν; Σου φέρω την κεφαλήν της Γοργόνας, καθώς με διέταξες κ' έως εδώ έπροστάτευσες το ταξείδι μου' τώρα θα μ' εγκαταλείψης;»

Μόλις προσυχηθή, εγενεν άκρα νηνεμία κ' εξαφνα ήκουσε τον κρότον ρέοντος ύδατος και είς όλίγων βημάτων άπόστασιν είδε μίαν άσιν καταπρασίην εν τῷ μέσω των άμμων και οικιζομένην από μεγάλα φοινικόδενδρα.

Περιχαρής ή Περσεύς έτρεψεν είς την πηγην, ήπιε δροσερόν νερόν, έφαγε φοινικας κ' ένκομήθη επί της χλόης. 'Επειτα, άκραίως κ' ευδιάθετος, εξεκίνησε με νέσας δυνάμεις, άλλ' όχι πλέον προς Βορράν. «Βεβαίως ή 'Αθηναΐα — έσυλλογισθη, — δέν θέλει να επιστρέψω από τώρα είς την πατρίδα μου. 'Αλλά τί με μέλει, αν πρόκειται να εκτελέσω και νέον άθλον πριν έπανιδω τας ήλιόλουστους ακτάς της 'Ελλάδος;»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

'Η έλευσθετος Βασιλόπαις.

Ό Περσεύς διηυθύθη λοιπόν προς 'Ανατολάς, δι' όδοῦ κατεσπαρμένης από δροσερας άσσεις, πηγας, φοινικας και πρασινάδας. Τέλος είδεν ένώπιόν του έγχερόμενον ύψηλόν όρος, ροδοχροον υπό τας ακτίνας του δύνοντος ήλιου. Ύψω-

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Ένας τρανός τρέμπορος σὲ μιά του ἀποθήκη Πέντε-ἕξι γάτους ἔβαλε νὰ τοῦ φυλάνε— διέ...

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Ἄνοιξις, πτωχή και γλυκεία βασιλισσα! παρήλαθεν ἡ χαροπὴ βασιλεία σου...

Ἡ θάλασσα ὡς πλάξ εἶνε τώρα... ἡ γαλήνη αὐτὴ πῶσα ἄραγε τρικυμία, πῶσα συμφορὰς, πῶσα καταστροφὰς...

κλείεις και σύ, ὡς αὐτός, τῶσα γαλήνας και τῶσα τρικυμίας...

ΣΤΗ ΧΑΡΑ

Χαρά! τῆς νειώτης ἑμμορφιάς, μυστιολαμπρῆ παρθένου...

Θέλω τὴν ὄψιν σου νὰ ἰδῶ τὴ ζηλευτὴ μορφιά σου...

ΕΚ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ ΜΟΥ

Αἱ μελιχραὶ τῆς δειλῆς ὥρας παρήλαθον. Τοῦ λυκόφωτος αἱ τελευταῖαι φωτοσκιάσεις...

Ἡ μαμμὰ τοῦ Τοτοῦ θὰ φέρῃ στὸν κόσμο κ' ἄλλο παιδάκι και τὸν ἐρωτᾷ: —Τί θέλες, Τοτο, νὰ σοῦ ἀγοράσω...

ρος... Γλυκυτάτη αἰθρία!... Ἀκολουθουμένη ὑπὸ εὐώμου πιστοῦ κυνός, ἐπιστρέφω εἰς τὴν οἰκίαν μου...

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

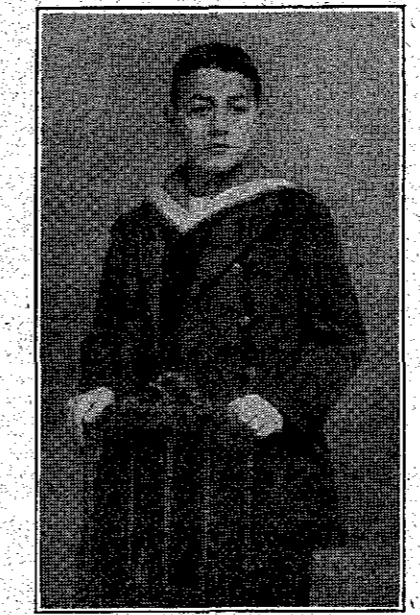
Μαῦρα κατάμαυρα σύννεφα ἔχουν σκεπάσει τὸν οὐρανὸν και χονδρῆς στάλας βροχῆς...

Αἰς μελιχραὶ τῆς δειλῆς ὥρας παρήλαθον. Τοῦ λυκόφωτος αἱ τελευταῖαι φωτοσκιάσεις...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κομφιοκεφαλίας:— Μαιμῶ, δὸς μου μιὰ πεντάρα. Μαιμῶ:— Δὲν ἔχω πεντάρα...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

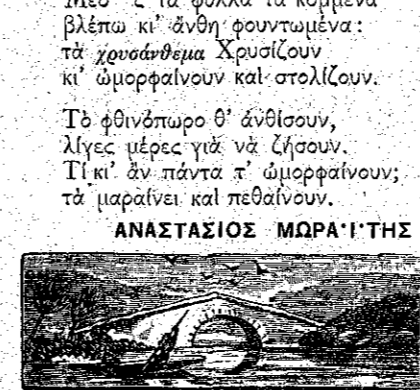

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΓΟΥΣΙΟΥ (ἐν Χαλκίδι) Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀἶθα τοῦ Ἐδρίτου

ΕΠΟΧΑΙ

Ψύχρα ἀρχίζει, ψύχρα κάνει και τ' ἀρνιά ψηλά ἀπ' τὴν στάνην...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἄθηναι, 38, δὸς Ἐδρίτου τὴν 19 Νοεμβρίου 1911. ΑΠΟ τὸυς βραβευθέντας εἰς τὸ Δημοφίλιον...

Ἐν τούτοις ἐπωφελῶ ἀπὸ τὰ ἔκτακτα και γράφε μου ἐνίοτε. Ἄπο μίαν ὠραιότατὴν ἐπιστολὴν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΕΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' ἑξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ὑποδιδασκτικῆς ἀξίας...

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

- Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσια... δρ. 8, - Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια... φρ. 10, - Ἐξάμηνος... 4,50 Ἐξάμηνος... 5,50 Τρίμηνος... 2,50 Τρίμηνος... 3, -

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΑΡΥΦΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'. - Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 26 Νοεμβρίου 1911

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριαιδῶν ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλειον

Ἔτος 33ον. - Ἀριθ. 52

σημαίνει ὅτι ἐστὶν ἀσπίς ἀσπίδος... ἀσπίδα ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Δεκεμβρίου - Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες πνευματικὸν ἐπιπέδον διὰ τὸ 1911 συνδρομητῶν ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν...

Οἱ ἔχοντες πνευματικὸν ἐπιπέδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον δεῖν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις...

Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶναι δεκταὶ ἀπαντῶντες μέχρι τῆς 30ης Δεκεμβρίου...

492. Λεξιλογίου

Ἐπιπέδον ὀπίσθιον, Ἐργαλεῖον ἄν ἐνώσης, Τὸν μέγαν τραγικόν...

493. Στοιχειώδεις

Τυράννου ἀρχαίου τῆ μισθ βγάζω, Καὶ πιστὸν ζῶον κατασκευάζω.

494. Αναγραμματισμοὶ

Ὅπως ἔγω ἀν ἂν ἀφίσθαι, Τὸν ποίμενα διασκευάζω.

495. Αἶνιγμα

Θεὸς Αἰγύπτου τὸ ἀρσενικόν μου, Χρόνον διαίρεσις τὸ θηλυκόν μου.

496. Πυρραγία

Οἱ ἑταίροι ἀποτελοῦν ἀρχ. ἥρωα, Φωτίζει.

497-499. Συμπλήρωσις Φράσεων

- 1. Ἡ - τοῖς - δευτέρου - ἐστίν. 2. Καλὸν - καρπὸν - σμυγιά. 3. Ἦθος - φεῖγε - κέρδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριακῆς Ἀρχῆς 500-504. Μαγικὸν Γράμμα Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν

κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζεσθαι ἄλλας τόσας λέξεις:

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Βραβεύσεως 505. Ἀκροστιχίς

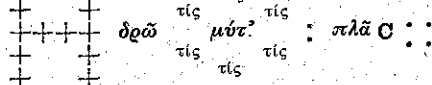
Τὰ τριτὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἀρχαῖον Νομοθέτην.

1. Ἀρχαῖος θεός. 2. Ἀρχαῖος θεός. 3. Σημείον τῆς σφαίρας. 4. Μέρος τοῦ πλοίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰνδοῦ Χάνου 506. Μικτὸν

οη - κ - αυεα - πλλς - αωεα Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς τῆς Πατρίδος

507. Γρίφος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰνδοῦ Χάνου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 41

393. Ἀνακρέων (ἀνὰ Κρέων). - 394. Κόσσυφος (Κωί. σί. φῶς). - 395. Ρώμος - μύμρος. - 396. Ὁ Ἀρκάδιος, ἢ Ἀρκαδία.

Table with 2 columns: 397. ΚΟΠΟΣ ΚΟΝΟΣ ΠΟΥΟΣ Σ and 398. ΜΥΣΙΑ Η ΨΙ Δ Λ Ο ΝΗΣΟΣ

399. Ἐν οἶδα οὐκ οἶδαν οἶδα. (Λαμβάνομεν ἐναλλάξ ἐν γράμμα ἐκ τοῦ πρώτου συμπλεγματος...)

ΤΟ 34ον ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1911, ἡ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ 34ον αὐτῆς ἔτος...

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἐτησίων ἢ ἑξαμηνίων, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβωσιν ἕως ἐξῆς εἰς τὴν ἔσπερον τοῦ προσηοῦς Δεκεμβρίου...

Ἐἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1912 θὰ γίνωνται ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δώρων ποικίλων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν... 500-504. Μαγικὸν Γράμμα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων λέπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητῶν μᾶλλον μὲ παρὰ 8 στοιχεῖα τῶν 15...

Μετὰ λύτης ἀπαντῶ εἰς τοὺς ἐρωτήσαντάς με, ὅτι τὸ ὄνομά μου ἐπιθῆναι...

Αναλλάσσω δελτάρια καὶ Μικρὰ Μυστικά: Constantin E. Cristofides M.S.D.S. c/o C. J. Grace et Cie, Steamship agents, Alexandria (Egypte). (18, 182)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 49 ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 409)

ΑΘΗΝΩΝ: Χαρ. Σουλῆς, Ἀδ. Ν. Λεϊβαθῆος, Ἡλ. Σπ. Κανέλλης, Ἑλλη. Ἐμ. Μιμνήτου, Γ. Ε. Στεφανιδιάδης, Νικ. Βέργης.

ΕΠΑΡΧΙΚΩΝ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Διον. Ν. Γαῖης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωάν. Κ. Ἀναστασίου. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Δ. Β. Χρηστάκης, Δημήτριος Β. Τσαφῆς...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Π. Νταλία Γ. Καταρτζή. ΚΟΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Ἀμρ. Σβόρας (47-48). ΔΕΥΚΛΩΣΙΑΣ: Γ. Χ. Γεωργιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχόντων δροτὴν τὴν λύσιν τὴν ὑπὸ ἐπὶ τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐληγάθησαν αἱ ἐξῆς δύο: ΕΛΛΗ ΕΜ. ΜΕΜΙΤΣΑ ἐν Ἀθήναις καὶ ΕΛΑΝΘ Π. ΔΑΣΙΟΥ ἐν Πύργῳ...

Οἱ ἀποστέλλοντες ἀνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δεῖν ἀναφέρεινται, οὔτε οἱ ἀποστέλλοντες πεντάλεπτον ἀνευ δεκαλέπτου. (Φραγματώσιμον ὄθωμα-γινὸν 10 παρὰ ἡσδομημὴ μὲ 5 λεπτὰ ὧστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματώσιμον 20 παρὰ).

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ, ὅτι εἰς τοὺς ἐγγραφόμενους ἢ ἀνανεοῦντας τὴν συνδρομὴν τῶν μετρητῶν 30 Νοεμβρίου, οἱ Τόμοι τῶν ἐτῶν 1899-1905, τιμώμενοι δρ. 7 ἕκαστος, καὶ οἱ τῶν ἐτῶν 1906-1911, τιμώμενοι δρ. 8, παρέρχονται ἐξαιρητικῶς ἀντὶ δρ. τεσσάρων (4) ἕκαστος...

ΠΕΡΣΕΥΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΩΡΓΩΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'. (Συνέχεια)

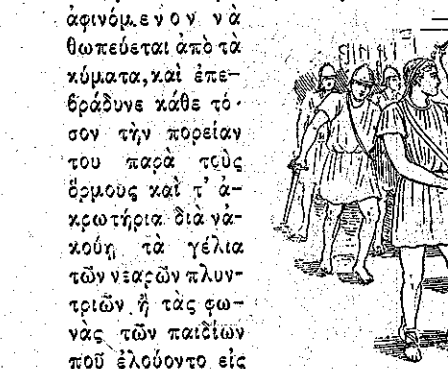
Ἡγαίνω νὰ τὸ πόλεμῶν. Νὰ μὲν ὑποσχεθῆς ὁμῶς πρώτα ὅτι, ἂν ἐπιβλεψῶ νικητὴς, θὰ θαλήσῃς νὰ γίνῃς γυναικᾶ μου καὶ νὰ βασιλεύσῃς μαζί μου εἰς τὸ πλοῦσιον Ἄργος...

Ἡ Ἀνδρομέδα τοῦ τὸ ὑποσχεθῆ καὶ ὁ Περσεύς ὑψώθη περιχαρῆς εἰς τὸν ἀέρα, ἐνῶ ἐλείνη καθημένῃ ἐπὶ τοῦ βράχου, ἀνέμενε τρέμουσα τὸ ἀποτελεσμά τῆς μάχης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Ὁ Περσεύς χρησιμοποιεῖ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης.

Τὸ θαλάσιον τέρας ἐπρωχῶρει, ὁμοῖον πρὸς πελώριον μαῦρον πλοῖον: Ἐκλυμπούσε παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτὴν.

τὴν παραλίαν. Τὰ πλευρά του ἦσαν σκεπασμένα με φύκια καὶ κογχύλια, τὸ νερὸν ἐξήρθετο με ὄμβρην ἀπὸ τὸ τεράστιον στόμα του καὶ ἐνῶ ἐπρωχῶρει βραδέως, ἐστιλβεν ὄλον ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου.

Ἐπὶ τέλος εἶδε τὴν Ἀνδρομέδαν καὶ ὄρμησε πρὸς τὴν λίαν του, ἀφίνον ὀπισθεν τοῦ ἀφρώδη αὔλακα, ἐνῶ οἱ ἰχθεῖς ἐτρέποντο πρὸ αὐτοῦ εἰς φυγὴν. Τότε, ἀπὸ τὰ ὑψηλῶν τοῦ ἀέρος, ὁ Περσεύς κατήλθεν ἐμπρὸς του.

Τότε ὁ Περσεύς ἐπανεφέρε θριαμβευτικῶς τὴν Ἀνδρομέδαν σφάν καὶ ἀδελθῆ, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν κατοίκων τῆς Αἰθιοπίας, οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν βράχων κατεσκόπευαν τὸ τέρας, κλαίοντες τὴν τύχην τῆς βασιλοπαιδος.

Ὁ Περσεύς εἶδε ἄλλιν τὴν Ἀθηναῖαν... καὶ τὴν μητέρα μου ποῦ με περιμένει. Ἐβόησεν εἰς τὸ ἀνάκτορον, εἶρον παρὰ τὴν εἴσοδον τὸν Φινέα, ἀδελφὸν τοῦ Κηφέως, ματιώδῃ καὶ περιστοιχιζόμενον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς του, τοὺς δούλους του καὶ τοὺς στρατιώτας του.

Περσεύς εἶδε ἄλλιν τὴν Ἀθηναῖαν... καὶ τὴν μητέρα μου ποῦ με περιμένει.

Ὁ Περσεύς εἰσεπάτησε εἰς τὸ ἀνάκτορον, εἶρον παρὰ τὴν εἴσοδον τὸν Φινέα, ἀδελφὸν τοῦ Κηφέως, ματιώδῃ καὶ περιστοιχιζόμενον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς του, τοὺς δούλους του καὶ τοὺς στρατιώτας του.

Ὁ Περσεύς εἰσεπάτησε εἰς τὸ ἀνάκτορον, εἶρον παρὰ τὴν εἴσοδον τὸν Φινέα, ἀδελφὸν τοῦ Κηφέως, ματιώδῃ καὶ περιστοιχιζόμενον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς του, τοὺς δούλους του καὶ τοὺς στρατιώτας του.